

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרמב
ערב שבת קודש פ' האזינו, שבת שובה,
ה'תשס"ז

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ד שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

ותיק וחסידי אי"א עוסק בצ"צ באמונה

מסור ונתון לעשות צדקה וחסד

בעל מעשים ומרץ ורב פעלים

הרה"ח התמים ר' שניאור זלמן ע"ה

בן הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד

שגלוב

מקושר מאוד לכ"ק אדמו"ר מה"מ מליובאוויטש

ממסדי ומנהלי הארגון "פרי"

לקרב את היהודים עולי רוסיה לאביהם שבשמים

ולהכניסם בבריתו של אאע"ה

המדריך והמשפיע שלהם ורבים השיב מעון

הפיץ תורה ע"י שיעוריו הרבים

ממנהלי ופעילי מבצע תפילין וכו'

השקיע כוחות רבים לטובת שכונת המלך

ולחיזוק כבוד רבני ליובאוויטש

זכה להעמיד דורות חסידים ואנשי מעשה

נפטר בשם טוב

כ"א תמוז ה'תשס"ז

ת' נ' צ' ב' ה'

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

CellPhone: (323) 842-3666

15 Passenger Available

Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3 דבר מלכות

כיצד ינהגו ביוהכ"פ כשיבוא משיח צדקו בתשיעי בתשרי / משיח ערב יוהכ"פ החשניב

8 זמן הגאולה

מאמין שזה יהי' בגשמיות כפשוטו, נשמות בגופים / פרשת השבוע באור הגאולה

12 ניצוצות של משיח

מה שנראה שיש עולם - זו אחיזת עיניים בלבד!! / קטעים קצרים בעניני גאולה

13 כתי"ק - פרסום ראשון

גילוי בחי' היחידה בעוה"ז הגשמי דרך הטל' והרדיו! / צילום נדיר ומיוחד מהגהת הרבי

מוקדש לזכות התמימים השלוחים
לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורדייל, פלורידה
ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770" ורב הקהילה הרה"ח **מרדכי ומשפ' שי' ענתי**

המדור "כתי"ק - פרסום ראשון" מוקדש לעילוי נשמת
ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג
ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד
ת. נ. צ. ב. ה.
יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
•
ולעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה **עסטולין**
נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה
ת. נ. צ. ב. ה.
יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

ברונפא ווי אדה"ר האט אויפגעטאן בר"ה - "בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' ע"שנו", גילוי יחידי של עולם בכל הנבראים, חי צומח ביז דומם (כנ"ל ס"ה).

און די הוספה בכעשינו ועבודתינו (בגילוי בחי' יחידה למסח) כאנט נאך א גרעסערע כלי אויף ממשיך ויין "ברכנו אבינו" און יחידה שלמעלה אין עוה"ז הגשמי. ביז - אז עס ווערט נמשך **ביע' בלתי' דעי' ערך דער "קב (אחד) שלו" 196 פון עבודת האדם, נאר אויך די "השעה קבים של חבירו" 196 (כמדובר כמ"פ).**

אז דאס זאל אויך כולל זיין אידן אין אנדערע ערטער (וואס געפינען זיך דא ניט בגופם) וועלכע הערן די רייד ע"י מכשירים אלו, און אויף בענטשן אידן באופן כזה אז די ברכות זאלן אנקומען צו "יחד שבטי ישראל" - בכל המקומות ביז בקצוי תבל) ברגע כמירא (בשעתא חדא וברגעא חדא). והביאור:

מ'האט גערעדט כמ"פ אז די מכשירים וועלכע מ'נוצט אויף איבערגעבן א קול למקום שני בלי הפסק זמן (טעלעפאן, ראדיא וכיו"ב) - טראגן ניט איבער קול האדם ממש, נאך דער קול קלאפט אויף א מתכת וכיו"ב, און דער מתכת איז נשתנה עי"ז און טראגט איבער די שינוים למקום שני וואו עס קלאפט אויף א צווייטע מתכת, און דער אפקלאנג הערט דעם אדם השומע דעם קול המתכת,

וואס דערפאר קען מען דורך די מכשירים ניט יוצא זיין א מצוה וועלכע פאדערט קול אדם: אבער בשעת ס'איז נוגע בלויז ידיעת הענין, וויסען תוכן הדברים, דעמולט איז קיין נפק"מ ניט צי מ'הערט קול אדם, אדער אן אפקלאנג.

ואדברה - י"ל בנוגע לענינו (מאכן א כלי אויף גילוי בחי' יחידה בעוה"ז גשמי) איז דא אן עילוי בשעת דאס קומט אן דורך א מתכת (און ניט קול אדם),

ווארום דאס גיט א אידן דעם כח (און אפשריות) צו מגלה זיין בחי' יחידה (יחידו של עולם) אין עולם, ביז אין א מתכת, דומם - אזוי אז אפילו דומם, ווי ער בלייבט א דומם במעמדו ומצבו, איז זיך משתנה (מתנענע בפנימיותו) און טראגט איבער "דבר ה' זו הלכה" און "דבר ה' זה הקץ", ענינים אין הלכה און ענינים וועגן דער קץ הגאולה (וואס דאס גופא איז א הלכה, אז מ'דארף רעדן וועגן משיח'ן און מצפה זיין לביאתו), וואס קומט פון תשוב"כ ותושבע"פ [ווי דער רמב"ם פסק'נט אז "כל הספרים מלאים בדבר זה"]

. . קומט דאך אויס, אז דוקא דורך דעם וואס דער קול טראגט זיך איבער ע"י דומם - ווערט נתגלה דער כח פון א אידן צו מגלה זיין בחי' יחידה אפילו בדומם.

בדוגמא ווי אדה"ר האט אויפגעטאן בר"ה - "בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו", גילוי יחידו ל עולם בכל הנבראים, חי צומח ביז דומם (כנ"ל ס"ה).

און די הוספה במעשינו ועבודתינו (בגילוי בחי' יחידה למטה) מאכט נאך א גרעסערע כלי אויף ממשיך זיין "ברכנו אבינו" און יחידה שלמעלה אין עוה"ז הגשמי. ביז - אז עס ווערט נמשך **נוסף** לפי ערך דער "קב (אחד) שלו" פון עבודת האדם, נאר אויך די "תשעה קבים של חבירו" (כמדובר כמ"פ).

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5641
סניף ארץ הקודש: ת. ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: (04) 8715-770
דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

כיצד ינהג ביוהכ"פ כשיבוא משיח צדקנו בתשיעי בתשרי

שתי הסעודות תהיינה קשורות עם סעודת לווייתן ושור הבר ויין המשומר, וממילא ממשיכים את הסעודה המפסקת לזמן מאוחר יותר, ככל "חסידישע סעודה" • ועוד ועיקר – שהמשך הסעודה יהי' בבית המקדש השלישי, ובו גופא - בקדש הקדשים שבו • יוה"כ אינו אלא דומה לפורים להיותו למעלה מפורים, כיון שבו זוכים לשמחה הכי גדולה, השמחה שהובטחה לכאוי"א מאתנו בתוך כלל ישראל, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה! • קטעים מברכת ערב יום הכיפורים אחרי תפלת מנחה ה'תשנ"ב - בלתי מוגה

ובזה מיתוסף - בעמדנו לאחרי כל חודש אלול, "אני לדודי ודודי לי"², אשר, מתי ניכר בגלוי, ביתר שאת וביתר עז ובדיוק - ש"אני לדודי", ומתי ניכר בגלוי ש"דודי לי" - הרי זה דוקא במעמד ומצב דהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו!...

(2) שה"ש ו, ג.
(3) ראה גם לקו"ש חכ"ג ע' 397 ואילך.

א. מכיון שמשיח צדקנו יבוא עוד בתשיעי בתשרי בשנת תשנ"ב - הרי תשתנה ההלכה בתורה בנוגע להנהגה ביוה"כ. ובדוגמת יוה"כ בחנוכת בית ראשון¹, שההלכה היתה שצריך להיות הענין דאכילה ושתי' ביוה"כ - כמו-כן נמשך מיוה"כ ההוא ביוה"כ זה, דמכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", ועאכו"כ בעמדנו בזמן ד"עת רצון" דתשיעי בתשרי, שאז ודאי הצפי' והגעגועים לביאת משיח צדקנו הם ביתר שאת ויתר עז - זוכים לגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד!

(1) מו"ק ט, א.

אין אנוי האם ויך דאין אויך אנגעהויבן א התפתחות יחידה אין די חכמות העולם 124 -
אויך גארנרעכערן דעם "בהתאסף ראשי עם יהוד שבטי ישראל" (גילוי יחידה שבנפש) אנוי או דאס זאל אויך כולל ויין אידן אין אנדערע ערטער (וואס געפינען ויך דא נים בנוסם) וועלכע הערן די רייד ע"י מכשירים אלו. אין אויך בענטשן אידן באופן כזה או די ברכות זאלן אנקומען צו "יתר שבטי ישראל" (בכל המקומות ביו בקצוי תבל) ברנע כמירמא (בשעתא חדא וברנעא חדא). והביאור:
מ'האט גערניט כמ"ס או די מכשירים וועלכע מ'נוצט אויך איבערגעבן א קול דמקום שני בלי הפסק זמן (סעלעפאן, ראדיא וכיו"ב) - טראגן נים איבער קול האדם ממש. נאר דער קול קלאפט אפ אויך א מחבת, און דער מחבת איז און גענוגע און טראגט איבער דעם קול דמקום שני וואו עס קלאפט אפ אויך א בווייטע מחבת. אין סוף דעם אפלאנג הערט דער שומע דעם קול ד'האט געקלינגט.
וואס דערפאר קען מען דורך די מכשירים נים יוצא ויין א מצוה וועלכע מאדערט קול אדם: אבער בשעת ס'איז נונע בלויז הערן חובב הדברים. דעמולס איז קיין געק"ק נים צי ס'הערט קול אדם ל'קש, אדער אן אפלאנג.
ואררבה כוונע לענינו (כאכן א כלי אויך גילוי בחי' יחידה בעז'ו הגשמי) איז דא אן צילוי דוקא בשעת דאס קומט אן דורך א מחבת (אין נים קול אדם).
ווארום דאס נים א אידן דעם כח (און אפשריות) צו מגלה ויין בחי' יחידה (יחידו של עולם) אין עולם, ביו אין א מחבת, ב'ת דומם - אנוי או אפילו דער מחבת דומם, ווי ער בלייבט א דופם כמעט וזמצבו. איז זיך מתקנען בפנימיותו, און טראגט איבער ד'דבר ת'29 זו הלכת'130 און ד'דבר ה'129 זה הקצ'130, ענינים אין הלכה און ענינים וועגן דער קץ הגאולה (וואס איינגלעזט אין דאס נומא' א הלכה131, או מ'דארף רעדן וועגן משיח'132 און מצוה ויין לביאתנו133), וואס קומט פון חושב"כ והושבע"ם (ווי דער רמב"ם ש'תשנ"ב או "כל הספרים מלאים בדבר זה").
וואס דאס איז כולל - די רייד וועגן אויסנוצן ערב יוה"כ בשלימות ובתענוג אין מקרים ויין עבודת היום פון גילוי בחי' יחידה, ועאכו"כ אויסנוצן יוה"כ עצמו בשלימות ובתענוג. ובאופן פון "בהתאסף ראשי עם יתד שבטי ישראל" (כמדובר לעיל בארוכה).
ווערן די אלע רייד איבערגעטראגן דורך א מחבת דומם צו אידן בכל קצוי תבל את די רייד ווערן איבערגעגעבן דורך דעם מחבת דומם בכל קצוי תבל, אנוי אז ברנע כמירמא הערן זיי, די וועלכע ענינים וואס עס הערן די וואס געפינען ויך אין דעם ביחכנ"ס וביהמ"ד פון כ"ק ס"ה ארמ"ר נשיא דורנו (בעשר שנים האחרונים פון חיים חיותו בעלמא ריך).
קומט דאך אויס, או דוקא דורך דעם וואס דער קול טראגט ויך איבער ע"י מחבת - ווערט נתגלה דער כח פון א אידן צו מגלה ויין בחי' יחידה אפילו בבחי' דומם.

113

ב. [.] ועוד והוא העיקר, שנזכה לגילוי דעשירי – "העשירי יהי' קדש"⁴, שזהו כללות הענין דגאולה האמיתית והשלמה, שאז יתגלה בכל העולם כולו הענין ד"עשירי"!

דבנוגע לבני ישראל – מאי קמ"ל!... זהו טבעו של כל יהודי צאריכים להיות אצלו בשלימות כל עשר כחות הנפש הן במחשבה הן בדיבור והן במעשה;

החידוש דהגאולה הוא – שמהיהודי נמשך על-דרך-זה בחלקו בעולם, וכפי שכבר הותחל בזה בשנים שלפני-זה, שנפעל כבר בכל חלקי העולם – כולל אומות-העולם (ועד למין החי, מין הצומח, ועד למין הדומם), שהמחשבה דבור ומעשה שלהם חדורים בענין ד"העשירי יהי' קדש".

וע"ד מה שכתוב בנוגע לענין בלתי רצוי, שלעת"ל לא יהי' צורך שיהודי שני יעורר על כך, כיון ש"אבן מקיר תזעק"⁵, חלקו בעולם עצמו מעורר על כך – כמו-כן יהי', והוא העיקר, ש"אבן מקיר תזעק" באופן רצוי דוקא. ע"ד מה שמצינו בר' עקיבא⁶, שלמד שיר-השירים מתוך דמעות – שהיו אלו דמעות (לא מצד ענין בלתי רצוי, אלא אדרבה, דמעות) של שמחה הכי גדולה, עד כדי כך שאפילו המוח דר"ע – אשר "כולהו אליבא דר"ע"⁷ – לא יכל לסבלה.

ולהעיר מהקשר דר"ע עם יום הכיפורים, שאז אומרים את הפיוטים דעשרה הרוגי מלכות ש"אין כל ברי' יכולה לעמוד במחיצתו"⁸, שר"ע הוא אחד מהם.

ג. ויהי רצון, שמכאן ולהבא, ותיכף ומיד עוד בתשיעי בתשרי זה – יקויים בכל א' מהם

(4) בחוקתי זו, לב.
(5) חבוקק ב, יא.
(6) ראה מדרש הנעלם וירא צח, ב. ט"ז באור"ח סרפ"ח סרפ"ח סק"ב (בשם ז"ח).
(7) סנהדרין פו, רע"א.
(8) פסחים נ, א. וש"נ.

"הקיצו ורננו שוכני עפר"⁹,

ובנוגע לכל אלו הנמצאים עתה נשמות בגופים, הרי זה דבר הכי פשוט שמכאן ולהבא, ותיכף ומיד, נמשכת בהם תוספת בריאות – חיים נצחיים.

ובפרט כשנמצאים כבר לאחרי שנתקיים בכאן"א מישראל "נכתבין ונחתמין לאלתר"¹⁰ – בכל הספרים שמזכירים בתפלת "אבינו מלכנו", החל מ"ספר חיים", ו"ספר חיים טובים", ועד לחיים טובים ומתוקים, אשר, מתיקות אמיתית שייכת אך ורק כשה"חיים טובים" נמשכים אח"כ באופן דחיים נצחיים!

ובמילא מובן, שמיום התשיעי בתשרי ב- "הי' תהא שנת נפלאות בו" ממשיכים מיד בחיים נצחיים, נשמות בגופים דוקא. ואדרבה – ביחד עם אלו ש"לרגע קטן" נעשו לנשמות למעלה מגופים, כיון שכל א' מהם חוזר לגוף שלו. ובפרט שמדובר בצדיקים וגדולי ישראל, שלאמיתתו של דבר – נכללים בזה כל בני ישראל!

ד. ובכל זה מיתוסף גם מצד המקום – שנמצאים עתה בבית הכנסת ובבית המדרש, ובבית של מעשים טובים.

ובהדגשה יתירה בזמן זה, עשי"ת, שכן, זהו ענינו של יהודי בעשי"ת – להרבות במעשים טובים, ובמיוחד בנתינת צדקה לזולת.

ובהוספה – שבעשי"ת במיוחד לא מסתפקים בנתינת צדקה באופן ד"אי אתה מצוה עליו לעשרו"¹¹, מכיון שהצדקה בימים אלו היא בדוגמת (וקשורה עם) סיפוק הצרכים דר"ה, שאז הצרכים הם לא סתם לחם וסתם בשר, אלא לחם דגים ובשר מעין דלעת"ל, ובלשון הכתוב¹² "אכלו משמנים

(9) ישעי' כו, יט.
(10) ראה ר"ה טז, ב.
(11) כתובות סז, ב.
(12) נחמ"ח, יו"ד.

גילוי בחי' היחידה בעוה"ז הגשמי דרך הטל' והרדיו!

לקראת ערב יוה"כ"פ, הננו מביאים בזאת צילומים נדירים מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ערב יום הכיפורים בבית הכנסת אחר תפלת מנחה, ה'תשמ"ז (נדפסה בסה"ש תשמ"ז ח"א ע' 15 ואילך)

טו. איז די כלי וואס מ'מאכט בערב יוה"כ"פ צו גילוי יחידה בעוה"ז הגשמי (וואס שלימות ענין זה וועט זיין בגאולה העתידה) - קומט צו נאך א הוספה ועילוי בדבר דורך דעם וואס מ'נוצט אויס די מכשירים וועלכע זיינען נתחדש געווארן כדורות האחרונים כחכמת העולם בקשר עם בנין העולם (ווי עלעקטריק און טעלעפאן וכיו"ב)

- ווי עס שטייט אין זהר"א¹²⁴ (בשייכות צום פסוק¹²⁵ "בשנת ששה מאות שנה גו' נבקעו כל מעיינות תהום רבה וארובות שמים נפתחו"), או "בשית מאה שנים לשתיתאה יפתחון תרעי דחכמתא לעילא ומבועי דחכמתא לתרא ויהקן עלמא לאעלא בשביעאה כו'", וכפירוש הכפרשיב¹²⁶ או "חכמתא לעילא" מיינט חכמת התורה, און "חכמתא לתתא" מיינט חכמות העולם. ווי מ'זעט סאקע, אז אין די יארן פון ששת מאות שנה התורה, איז געווען א התגלות יתירה אין חכמת התורה, פנימיות התורה¹²⁷, הפצת המעיינות חוצה, מיינט אלף הששי איז געווען א התגלות יתירה אין חכמת התורה, פנימיות התורה¹²⁷, הפצת המעיינות חוצה.

להלן פענוח הכתי"ק (בא בכתב מודגש):

טו. איז די כלי וואס מ'מאכט בערב יוה"כ"פ צו גילוי יחידה בעוה"ז הגשמי (וואס שלימות הענין זה וועט זיין בגאולה העתידה) - קומט צו נאך א הוספה ועילוי בדבר דורך דעם וואס מ'נוצט אויס די מכשירים וועלכע זיינען נתחדש געווארן כדורות האחרונים כחכמת העולם בקשר עם בנין העולם (ווי עלעקטריק און טעלעפאן וכיו"ב)

- ווי עס שטייט אין זהר (בשייכות צום פסוק "בשנת ששת מאות שנה גו' נבקעו כל מעיינות תהום רבה וארובות שמים נפתחו"), או "בשית מאה שנים לשתיתאה יפתחון תרעי דחכמתא לעילא ומבועי דחכמתא לתתא ויהקן עלמא לאעלא בשביעאה כו'", וכפירוש המפרשים אז "חכמתא לעילא" מיינט חכמת התורה, און "חכמתא לתתא" מיינט חכמות העולם. ווי מ'זעט טאקע, אז אין די יארן פון ששת מאות שנה וואלך פונעם אלף הששי איז געווען א התגלות יתירה אין חכמת התורה, פנימיות התורה, הפצת המעיינות חוצה און אזוי האט זיך דאן אויך אנגעהויבן א התפתחות יתירה להבדיל אין די חכמות העולם.

אויף פארגרעסערן דעם "בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל" (גילוי יחידה שבנפש) אזוי

מה שנראה שיש עולם – זו אחיזת עיניים בלבד!!

כאשר יוצאים לעולם, עלול האדם לטעון: כיצד ביכולתו לפעול ולגלות אלוקות בעולם?
ע"כ אומרים לו: יש ללכת מ"לכתחילה אריבער", ובמילא לא נוגעים כאן שום חשבונות.
ומה שנראה שיש עולם – הרי זו אחיזת עיניים בלבד (עס בלענדעט די אויגען)!!

והוראה זו – שאין להתפעל מהעולם – היא תיכף כשמגיעים מיום הכיפורים, שאזי
השטן אינו מקטרג כלל, ובמילא יורדים כל ההעלמות וההסתרים, ובכלל המעמד ומצב של
בני ישראל ביום הכיפורים שהם "כמלאכים", שעומדים מלכתחלה למעלה מהעולם, ואזי
לא הולכים באופן ד"מצב ארצה וראשו מגיע השמימה" – מלמטה למעלה, אלא רק
"מלכתחילה אריבער".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשל"ב - בלתי מוגה)

צריכים לדעת את גילוי האלוקות שמפסידים

צריכים לדעת מה שמפסידים ר"ל – מפסידים גילוי אלוקות שהי' בזמן שבית המקדש
הי' קיים, שזה הי' גלוי לעיני בשר, ועד כדי כך ש"עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית
המקדש", וחלקם היו בכל ירושלים!

אמנם גם היום כאשר יוצאים לרחוב רואים את ניסי ה' וחסדי ה', איך שהוא "זן את
העולם כולו בטובו בחן בחסד וברחמים" (שאת-זה אומרים הרי ע"פ תורה בברכת המזון
בסעודה של חול) – אך אעפ"כ, צריכים בשעת מעשה לזכור, כיצד הי' מעמדו וכיצד הי'
מעמד ומצב זקנו בזמן שבית-המקדש הי' קיים!

במילא, כשרואים לאיזה שפלות "נפלנו" בגלות, אזי, כאשר אומרים בתפלה "את צמח
דוד עבדך מהרה תצמיח", אומרים זאת עם כל ה"שטורעם", כיון שמרגישים כיצד הי' פעם,
או עכ"פ ישנה ידיעה בשכל, מאחר ושמעו אודות זה – "שאל אביך ויגדך זקינך ויאמרו לך",
אבל באופן שזה חדר בהם – במילא **זועקים** את התפלה, אף שהיא תפלה "בלחש", וצועקים
לא רק בגלל שזהו נוסח שקבעו אנשי כנסת הגדולה (שעל האדם לבקש את צרכיו
מהקב"ה), אלא כיון שמרגישים את הצורך והחסרון, שזה חסר!

(תרגום חפשי משיחת ו' תשרי ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

מוקדש לע"נ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בה"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי

מ"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה
נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' חנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

ו. [.] וכמדובר – זוכים ביוה"כ זה לסעוד
מהסעודה האמורה, ע"ד יוה"כ דחנוכת בית
ראשון, שאז הקב"ה הכריז בתורתו שביום זה
צריכה להיות אכילה ושתי', ועד שזה נעשה
סיפור בתושבע"פ, שהתוקף בזה הוא עוד
יותר מסתם הלכה פסוקה – "מעשה רב",
כדאיתא בבבא-בבא¹⁸.

[ולהעיר, שבבא-בבא בתרא קשורה לזמנו
במיוחד, כדאיתא בזהר¹⁹, ששלשת הבבות הם
כנגד ג' בתי מקדשות, ובבא-בבא בתרא היא כנגד
בית המקדש השלישי, "מקדש אדני-כונונו
ידיך"²⁰].

ועד כדי כך, שהסעודה האמורה היתה
מתוך שמחה הכי גדולה, למעלה מכל מדידה
והגבלה – כולל גם למע' משמחת פורים.

ואף שידוע הפירוש ש"כפורים", בכ"ף
הדמיון²¹ – שיוה"כ אינו אלא בדומה לפורים,
כיון שפורים הוא נעלה יותר (שלכן, כל עניניו
נמשכים וחודרים באכילה ושתי' גשמית
דוקא), הרי (מהאי טעמא גופא) בענינו –
שה"עת רצון" דיוה"כ יתבטא לא בתענית אלא
בסעודה האמורה (ע"ד בית ראשון), הכ"ף
הדמיון הוא למעלייתא – שיוה"כ אינו אלא
דומה לפורים להיותו למעלה מפורים, כיון
שבו זוכים לשמחה הכי גדולה, השמחה
שהובטחה לכאו"א מאתנו בתוך כלל ישראל,
שמחת הגאולה האמיתית והשלימה!

ובפרט ע"י הקדמת העבודה דתשובה-
עילאה, שהיא דוקא מתוך שמחה, ושוללת
תענית וכיו"ב.

וכמובן מהפסק-דין, שלתלמיד-חכם
ובפרט למי שתורתו אומנתו אסור לערוך
תעניות, שהטעם על זה הוא (כסיום

ושתו ממתקים . . כי קדוש היום לאדוננו".
ומכיון שטעם הדבר הוא "קדוש היום",
הרי מובן, שכן הוא – ועל אחת כמה וכמה –
בנוגע ליוה"כ שקדושתו גדולה מקדושת ר"ה
– הקדושה ד"אחת בשנה"¹³. ולכן הצדקה
דעשי"ת היא, שממלאים את רצונו של כל
יהודי עד לאופן ד"אתה מחוייב לעשרו".

ה. וענין זה הוא ביתר שאת ויתר עז בנוגע
להקב"ה – שהוא ממלא את רצונם של כאו"א
מישראל, אנשים נשים וטף, שלאמיתתו של
דבר – הרי אפילו כשהם חושבים מדברים
ועושים בענינים אחרים – רצונם הפנימי
והאמיתי שבו הם מונחים, הוא (כפסק-דין
הרמב"ם¹⁴ הידוע), קיום רצון הקב"ה!

והרי רצון הקב"ה הוא, כפי שגילה בתורתו
(ונשיא דורנו הכריז זאת) – שכבר כלו¹⁵ כל
הקיצין! ויתירה מזו – ישנו כבר גם הענין
ד"עמדו הכן כולכם"¹⁶, ובאופן של שלימות;

הדבר היחיד שחסר עדיין הוא – עצם
התנועה דהציאה מן הגלות אל הגאולה,
שצריכה להיות תיכף ומיד כהרף עין!...

ותנועה זו צ"ל בדרך הטבע, היינו, שאין
צורך להגיע לנס גלוי, ואפילו לא לנס נסתר –
מכיון שנמצאים כבר לאחרי שעברנו את
כל השנים עד עתה, ולאחרי שזכינו ללמוד
פנימיות התורה בכלל, ופנימיות התורה
מנשיא דורנו בפרט, אשר כשמו כן הוא –
שהוסיף בפנימיות התורה (יוסף), נוסף לזה
שפעל שלימוד פנימיות התורה יהי' מתוך
שמחה וצחוק (יצחק), ועד לצחוק באופן
ד"מלא שחוק פיננו ולשונונו רנה"¹⁷.

13) ס"פ תצוה. אחרי טו, לד.

14) הל' גירושין ס"ב.

15) סנהדרין צז, ב.

16) ראה אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ריש ע' רעט.
"היום היום" ט"ו טבת.

17) תהלים קכו, ב.

18) ראה ב"ב קל, ב.

19) ראה זח"ג קצח, א. לקו"ש חכ"ז ע' 150 ואילך.

20) בשלח טו, יז.

21) תקו"ז תכ"א, א (נז, ב). וראה תו"א מג"א צה,

סע"ד ואילך. צט, ד ואילך. ובכ"מ.

נשמה בגוף באופן נצחי

"כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא" (ס"פ האזינו - שיעור חומש הוימי)

כאשר שואלים יהודי שנמצא בגלות, הן אלה שנמצאים בארצות הגולה, והן אלה שנמצאים בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, בסמיכות לכותל המערבי¹, מהו ה"נס" שמצפה ומשתוקק אליו, יענה מיד בפשטות: נס דגאולה האמיתית והשלימה!

בלשון הידוע - שבכמה וכמה קהילות מישראל נוהגים לאמרו גם בדיבור, ואלה שאינם נוהגים לאמרו בדיבור, ה"ז במחשבתם - "אחכה לו בכל יום שיבוא"², ועאכו"כ בזמן סגולה, כבנדון-דין, שנה שהר"ת שלה הוא "תהא שנת נסים", החל מנס הגאולה.

. . ומעלה נוספת גם מצד המקום - בית-הכנסת ובית-המדרש, בית שמגדלין בו תורה ותפלה⁴ והחלטות טובות על גמ"ח, ביתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, ב' שמותיו קשורים עם הגאולה (כמדובר כמ"פ), ומובן, שכל עניניו הם בהדגשה יתירה בבית שבו התפלל ולמד ועבד עבודתו במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ו"קדושה אינה זהה ממקומה"⁵, ועוד ועיקר - שכיון שזהו ביתו של הקב"ה, הרי בודאי שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ביחד עם כל הצדיקים) נמצא באותו מקום שבו נמצא הקב"ה, כמובן מהנהגת ישוע, "הושע בן נון נער לא ימיש מתוך האוהל"⁶, שבודאי למד זה מהנהגת משה רבו, להמצא תמיד באותו מקום שבו נמצא הקב"ה, ובפרט מצד הביטול דמשה⁷ - "ונחנו מה"⁸, שכל מציאותו אינה אלא "סימן" על המציאות דלמעלה.

*

[.] מובן וגם פשוט, שבימינו אלה, לאחרי כל מה שעברו במשך הדורות שלפנ"ז ויצאו ידי-חובת כל הענינים הבלתי-רצויים (כמובא גם בדרושי אדמו"ר האמצעי⁹), אין עוד ענינים של ירידה כו' (כולל גם שלילת הענין ד"מאן¹⁰ דנפיל מדרגי' איקרי כו"¹¹), ובמילא, ישנה מציאותו של משה - "גואל ראשון הוא גואל אחרון" - **נשמה בגוף באופן נצחי**.

ועד"ז בנוגע למ"ש בסוף פרשת השבוע "כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא" - **שעכשיו** יכנס משה רבינו לארץ, ולא עוד, אלא, שנפעל כן בכל אנשי הדור, כדאיתא במדרז"ל¹² בנוגע לדורו של משה שישוּבו יחד עמו.

(משיחת ס"פ האזינו, שבת שובה התש"נ - בלתי מוגה)

1) בהמקומות שמותר להכנס - כידוע פרטי הדברים בזה.	7) ועד"ז ביהושע - שנקרא "נער", שמורה על הביטול.
2) ראה לקו"ש חכ"ג ע' 394 ואילך.	8) בשלח טז, ז-ח.
3) צוואת הריב"ש סל"ה. וראה שם סמ"ב.	9) שער התשובה ח"א ספ"ה (ה, ב).
4) מגילה כז, רע"א.	10) זח"ג קלה, ב.
5) ראה ע"ש שד"פ ג. של"ד פ"ג. של"ה פ"א. אגה"ק ביאור לסי' ז"ך.	11) נוסף לכך שגם בשעתו לא הי' זה באופן של ירידה, כי אם, "יועל משה".
6) תשא לג, יא.	12) במדב"ר פי"ט, יג.

"מראה באצבעו ואומר זה"²⁷ - הנה בא כבר משיח צדקנו, ומיד נפתחת הדלת והוא נכנס (גליק עפענט זיך די טיר און ער גייט אריין"), ואתו - כל המלאכים וכל הפמליא של מעלה, ועאכו"כ "דוד מלכא (משיחא)" שהוא ה"עלטער זידע" של משיח, שענינו נמשך ומתגלה הן ב"גואל ראשון" - משה רבינו, והן ב"גואל אחרון" - משיח צדקנו²⁸. ועם כל אלה באים בודאי כל "ישראל" ו"קוב"ה!"...

ובפרט שישנו גם הענין ד"אורייתא" בשלימותו, שהרי נכנסים תיכף ליוה"כ שבו ניתנו לוחות אחרונות - "ביום חתונתו זה מתן תורה"²⁹ דקאי על יוה"כ, וממילא מובן שלכל לראש מתחדשת נתינתן של הלוחות אחרונות, שבהם נכללים כל ה-ג' ענינים - הן לוחות ראשונות לפני השבירה, והן המעלה שבשברי לוחות "יישר כחך ששברת"³⁰, והן לוחות אחרונות עצמן.

ותיכף ומיד נמצאים כל שלש הענינים בבית המקדש השלישי והמשולש, ובו גופא - בקדש-הקדשים הכולל ג' קדושות (קדש - א', וקדשים - ב'), ובקדש הקדשים עצמו - נמצאים כל ענינים אלו באבן השתי'.

ומכיון ש"ממנה הושתת העולם"³¹, הרי ממנה נמשכים כל ענינים אלו בכל העולם כולו, שהרי זהו החידוש ("ה"אויפטו") דהגאולה האמיתית והשלימה הבאה תיכף ומיד ביום זה עצמו.

וזוכים לזה תיכף ומיד, עוד לפני סעודה המפסקת, ויתירה מזו - עוד לפני הסעודה שלפני, כך ששתי הסעודות תהינה קשורות

והסיבה לשמחה זו היא "נצחוני בני נצחוני" - נצחון הבנים לאחרי שהיו בגלות זמן ארוך כ"כ, ועד שהתורה אומרת שכבר "כלו כל הקיצין", כולל כל הענינים והפרטים שבדבר!

ז. העיקר - שתיכף ומיד נעשה ה"חיוך" בכאו"א מישראל - עוד בתשיעי בתשרי, ולא מניחים לדחות זאת ח"ו לכמה זמן, אלא דוקא בתשיעי בתשרי דשנת "הי' תהא שנת נפלאות בה", ו"נפלאות בכל", כולל גם שאר כל הרמזים שבדבר,

וממילא אין צורך ברמזים, מכיון שכל א'

22) תענית יו"ד, א. ושי"ב.	27) ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"ג.
23) פרש"י ויצא לא, לט.	28) ראה לקו"ש חי"א ע' 8 ואילך. ושי"ב.
24) תהלים לה, יו"ד.	29) תענית כז, ב.
25) ירמיי לא, כא.	30) שבת פז, א. ושי"ב.
26) ב"מ נט, ב.	31) יומא נד, ב.

וכשם שזה בנוגע ל"משה ואהרן", כך גם בנוגע ל"משה" שבכל דור ודור, הנשיאים שבכל דור.

ה. יכולים לשאול: מדוע מדברים דיבורים "פראיים" ("ווילדע זאכן")?

אזי ראשית כל, זה מוכרח מצד הזמן: הזמן "פראי" ("א ווילדער זמן") כאשר "החושך יכסה ארץ וערפל לאומים"¹⁹, והאופן לבטל זאת הוא ע"י דיבורים "פראיים".

שנית, אין אלו כלל דיבורים "פראיים", שהרי הם כתובים בתורה, ש"היא **הכמתכם ובינתכם** לעיני העמים"²⁰, התורה פועלת שהאומות יאמרו "רק עם **הכם** ו**נבון** הגוי הגדול הזה"²⁰, וא"כ בודאי שהענינים הנאמרים יכולים להתקבל גם "לעיני העמים", ובפרט אם הם "דברים היוצאים מן הלב", שאזי הם "נכנסים אל הלב ופועלים פעולתם"²¹, ועל אחת כמה וכמה שהם פועלים על ה"א-ל זר אשר בקרבך"²².

והעיקר – שאכן ניכנס בגשמיות לא", תיכף ומיד, "וארו עם ענני שמיא"²³, יחד עם כל החבילות²⁴, שהרי אז יקחו גם את כל הבתי כנסיות²⁵ וכו'.

ומה שישנה השאלה, הרי זה שבת וכו', והקושיא האם יש תחומין למעלה מעשרה וכו'²⁶ – כבר דובר כמה פעמים²⁷, שגם שאלה זו יתרץ אליה הנביא...

[ובפרט שהשאלה לא מציקה כל כך, והראי' שיושנים איתה בשקט, ואפילו בעת ההתוועדות, שהרי "שינה"²⁸ בשבת תענוג²⁹, אמנם לא באופן ד"ושכבת וערבה שנתך"³⁰ כיון שאין אפשרות ל"ושכבת", אלא רק "וישבת וערבה שנתך", ובפרט אם יושבים במקום שלא דוחפים ואפשר לישון בשקט...]

והרי זהו הפירוש הפשוט ב"אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח וכו'" (שכל יהודי אומר זאת³¹, או חושב – כמנהג חב"ד³²), שהוא מאמין שזה יהי' **בגשמיות** כפשוטו, נשמות בגופים!

כשנמצאים בגן עדן הרי לא זקוקים להבהיר ("באָוואַרענען") את הענין ד"אני מאמין"; החידוש הוא שזה יהי' פה למטה דוקא, נשמות בגופים.

וכפי שהרמב"ם מאריך בסוף הלכות מלכים³³, שענין האמונה בביאת המשיח הוא יסוד בתורה שבכתב ובתורה שבעל-פה, ששם הוא מדבר בפשטות על נשמות בגופים, כשם שמשיח עצמו הוא נשמה בגוף, "מלך מבית דוד"³⁴, כך תהי' הגאולה על ידו לבני ישראל **נשמות בגופים**, וילכו לארץ ישראל בגשמיות!

(משיחות ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

19) ישעי' ס, ב.

20) ואתחנן ד, ו.

21) ס' הישר לר"ת שער יג.

22) ראה שבת קה, ב.

23) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.

24) ראה גם "התמים" חוברת ב ע' קכו (קי, ב).

25) מגילה כט, א.

26) ראה עירובין מג, ב. רמב"ם הל' נזירות פ"ד הי"א

ובג"כ שם.

27) ראה גם לקו"ש ח"א ע' 272. ובכ"מ.

28) ילקוט ראובני ואתחנן ד, יט. סידור הארז"ל

(קול יעקב) אחרי סעודת שבת. של"ה קלד, ב.

29) ראה שו"ע אדה"ז אר"ח ר"ס רפא. וש"נ.

30) משלי ג, כ"ד (שאומרים בקשעמה"ט).

31) ב"ג עיקרים.

32) וראה לקו"ש ח"ט ע' 282 ואילך.

33) פ"א.

34) שם ה"ד.

עם סעודת לוותין ושור הבר ויין המשומר, וממילא ממשיכים ("ציט מען אריין") את הסעודה המפסקת לזמן מאוחר יותר, ככל "חסדישע סעודה"!

ח. [.] ועוד ועיקר – שהמשך הסעודה יהי' בבית המקדש השלישי, ובו גופא – בקדש הקדשים שבו, שזהו המקום שבו היתה אכילת הכהנים, ואדרבה – בקדש הקדשים הוא עיקר האכילה שלהם.

ובמכ"ש וק"ץ מזה שמצינו שבזמן גזירת המלכות, היו כהנים שחיו בכל עניניהם – הן באכילה ושתי' והן בשאר הענינים הגשמיים – בקדש הקדשים דוקא, שזהו א' הטעמים על זה שקדש הקדשים נקרא אז בכתוב בשם "חדר המטות"³².

[.] ועוד והוא העיקר: מכיון שענינם של עשית' בכלל – ובמיוחד בעמדנו כבר בתשיעי בתשרי – הוא, תשובה עילאה, הקשורה במיוחד עם לימוד התורה –

נזכה תיכף ומיד לגילוי ה"תורה חדשה מאתי תצא"³³, כיון שההוראה הראשונה של הקב"ה בתורתו היא – שהגאולה מוכרחת לבוא תיכף ומיד ממש!

ו"לא עיכבן אפילו כהרף עין"³⁴, אלא תיכף ומיד ממש – עוד לפני המשך התוועדותו יחד, ועאכז"כ קודם התחלת הסעודות – זוכים לגאולה האמיתית והשלימה, היינו, שהיא גאולה באופן דאמת לאמיתתו, ובאופן דשלימות,

וממילא נמצאים כולנו יחד, "בנערינו ובזקנינו . . . בבנינו ובבנותינו" – "זארו עם ענני שמיא"³⁵ – בארצינו הקדושה, ובירושלים עיר הקדש, ובהר הקדש, ובבית המקדש השלישי, "מקדש אדני-כוננו ידיך", ושם גופא – ממשיכים בסעודות ב"חדר המטות", דקאי על קדש הקדשים, כפשטות הכתובים!...

33) ישעי' נד, א. ויק"ר פי"ג, ג.

34) מכלתא ופרש"י בא יב, מא.

35) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.

32) מ"ב יא, ב ובפרש"י.

המדור "דבר מלכות" מוקדש

לע"נ **אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה**

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די:

אורי אהרן יואל בן מינדל זוג' בת"יה רות בת שרה – לזרעא חי' וקיימא

רחל יפה בת מינדל ושושנה חסיה בת מינדל – לזיווג הגון

דוד יעקב בן מינדל – לרפואה שלימה בגשמיות וברוחניות ולזיווג הגון

המדור הבא "זמן הגאולה" מוקדש

לעילוי נשמת ר' **מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל**

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוג' – תבלחט"א – מרת חי' **רחל בת שפרינצא שנאל**

ולזכות **יוסף יצחק בן רייזל פרוימה שי'** – לשנת הצלחה בלימוד ודרכי החסידות מתוך בריאות נכונה

ולזכות **צבי בן חי' רחל** – לרפואה שלימה וקרובה

ולזכות כל בני משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די

מאמין שזה יהי' בגשמיות כפשוטו, נשמות בגופים!

וידבר ה' אל משה גו' עלה אל הר העברים הזה הר נבו וגו' ומות בהר וגו'
(פרשתנו לב, מח-נ - שיעור היומי בחומש)

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום ועריכה: מערכת "יחי המלך"

א. בנוגע לענין ד"הר נבו" ידועה תורת הרב המגיד¹, שאף שהגמ' אומרת² על הפסוק³ "ותחסרהו מעט מאלקים" ש"חמשים שערי בינה נבראו בעולם וכולן ניתנו למשה חסר אחד", כלומר, שמשה השיג רק מ"ט שערי בינה, אעפ"כ - אומר הרב המגיד - בשעת העלי' להר נבו השיג משה גם את שער הנו"ן, וזהו הראשי-תיבות ד"נבו" - נו"ן בו...

ב. והנה, אף שבפשטות ענין זה כתוב בנוגע למשה רבינו, מכיון שהוא נכתב בתורה שהיא "מורשה קהילת יעקב"⁴ הרי זה שייך לכל יהודי, וא"כ, לאחר שיענין זה נכתב בתורה יכול כל יהודי בתור נשמה בגוף לקבל את שער הנו"ן.

וכפי שזה ה' בפשטות בזמן ההוא, שהגם שמשה רבינו בעצמו הסתלק בשעה שקיבל את שער הנו"ן ולא נכנס לארץ ישראל, אך כיון ש"אזלינן בתר רובא", ורוב בני ישראל נשאר בחיים, "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום"⁵, ונכנסו לארץ ישראל - אם-כן מובן, שהיות והודיעו להם על הענין ד"הר נבו", הרי גם הם שייכים לענין ד"הר נבו" ושער הנו"ן, כשם שהנשיא שלהם, משה רבינו, ה' שייך לשער הנו"ן.

והקשר הזה - שבין בני ישראל באותו הדור לדרגתו של משה רבינו בעת עלייתו להר - מודגש גם בפירוש רש"י על התורה בסוף פרשתנו, בפירושו על הפסוק⁶ "בעצם היום הזה וגו'": "לפי שהיו ישראל אומרים בכך וכך אם אנו מרגישים בו אין אנו מניחין אותו וכו', אמר הקב"ה הריני מכניסו בחצי היום", זאת-אומרת שבני ישראל לא רצו להניח לענין ההסתלקות שהי' בהר נבו - ומכך מובן עד כמה ה' לענין זה השפעה עליהם.

[דרך אגב ישנה בזה "קלאץ קשיא", שכרגיל אין שמים לב עליו: מדובר על הדור שנכנסו לארץ, כאשר בני ישראל עמדו במצב הכי נעלה לאחר שכתב כל אנשי דור המדבר לא היו, עד שהפסוק אומר "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום" - וכיצד יתכן דבר שכזה, שהם יתנגדו לרצון השם! ואין כאן המקום להאריך בזה?].

(1) לקו"ת במדבר יב, א. אוה"ת ברכה ע' ב'קסג.
(2) ר"ה כא, ב.
(3) תהלים ח, ו.
(4) ברכה לג, ד. וראה נדה מד, רע"א.
(5) ואתחנן ד, ד. וראה פרי"ש חוקת כ, כב.
(6) לב, מח.
(7) עוד עי' ד"ר ראה בגליון תלא במדור "כתי"ק - פרוסום ראשון" ובהנסמן שם.

אשר אחד מההסברות בזה הוא: ע"פ הידוע⁸ שישנו בחי' משה שבכל אחד ואחד, שמצד בחי' זו אזי כאו"א עולה להר נבו ביחד עם משה רבינו.

וכפי שהגמ' אומרת⁹ עה"פ¹⁰ "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך" שנאמר לדור שנכנסו לארץ, שואלת ע"כ הגמ': "אטו יראה מילתא זוטרתא היא?" ומתצת: "אין לגבי משה מילתא זוטרתא היא", וכמבואר בחסידות¹¹ שמצד זה שלגבי משה רבינו "מילתא זוטרתא היא", ה"ה מילתא זוטרתא גם לגבי כל יהודי, מצד בחי' משה שבכאו"א, שהרי בפשטות פסוק זה מדבר (כאמור) על הדור שנכנסו לארץ.

ג. וזהו התוכן הפנימי בזה שבני ישראל לא רצו להניח למשה רבינו "להסתלק":

מה שאומרים שאצל בני ישראל היתה אז העלי' ל"הר נבו", הכוונה היא, שהאירה אצלם ה"בחי' דשער הנו"ן השייכת לגאולה העתידה.

ורצונם של בני ה' שהענין אכן יומשך למטה, ויקויים בפועל בעולם הזה - שעי"ז שמשה רבינו ה' נשאר בעולם הזה ה' הדבר נפעל. וכידוע¹², שבאם משה ה' מכניס את בני ישראל לארץ ישראל, היתה אז הגאולה הנצחית שאין אחרי' גלות. וזה ה' רצונם של בני בזמן ההוא, להשאר עם הנשיא שלהם, וללכת יחד איתו לא"י לגאולה הנצחית.

הזמן "פראי" והאופן לבטל זאת הוא על-ידי דיבורים "פראיים"

ד. אך כיון שאז "לא זכו"¹³ ולא היתה הגאולה הנצחית - ישנו הלימוד מכך בזמננו זה, שהיות ולכל אחד יש כבר את העלי' להר נבו מצד בחי' משה שבכל אחד ואחד, עליו לרצות שזה יקויים לא רק מצד בחי' משה שבו ברוחניות, אלא בגשמיות כפשוטו - שילכו עם נשיא דורנו בגשמיות לארץ ישראל, כיון ש"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים"¹⁴!

ומה שהי' מעשה בשנת תש"י - הרי מיד יהי' "הקיצו ורננו שוכני עפר"¹⁵, ולא סתם "הקיצו", אלא באופן ד"ורננו", מתוך שמחה, ובנוגע לצדיקים הרי זה יהי' מיד בהגאולה!

כידוע שבנוגע לצדיקים אין צורך לחכות לכל החשבונות שכתובים בזהר¹⁶ אודות השנים שבין ביאת משיח לתחיית המתים - היות והנשיאים יקומו מיד¹⁷, כמובן ממאמר חז"ל¹⁸ ש"משה ואהרן יהא עמנו" מיד כשיבנה ביהמ"ק, ואזי יוכלו יתכף לשאול אותם כיצד להתנהג בפועל בנוגע להקרבת הקרבנות שבבית המקדש, שזה הרי נוגע מיד כשיבנה ביהמ"ק.

(8) תניא פמ"ב. וראה תקו"ז תס"ט (קיב, א. קיד, א).
(9) ברכות לג, ב (ע"פ עין יעקב). ועד"ז במגילה כה, א.
(10) עקב י, ב.
(11) תניא שם.
(12) ראה מגלה עמוקות אופן קפה (הובא בילקוט ראובני פ' ואתחנן). אלשיך, אוה"ח ועוד - ר"פ ואתחנן. שעי"ת לאדהאמ"צ ח"ב חינוך בתחלתו.
(13) צג. (כרך ו) ע' ברא ואילך. ועוד.
(14) תענית ה, ב.
(15) ישעי' כו, יט.
(16) ח"א קלט, א ואילך.
(17) ראה זהר שם קמ, א.
(18) תוד"ה אחד - פסחים קיד, ב. וראה יומא ה, ב.